

Genpart.

Statens statistiske Bureau.

København, den 4. Februar 1913.

I Skrivelse af 29. f. M. har det ærede Ministerium efter Anmodning fra Folketingets Udvalg angaaende Retsplejeforslagene udbedt sig en Udtalelse om, hvorvidt det vil være Bureauet muligt at fremskaffe en summarisk Redegørelse for Forskellen imellem Retsafgifternes Størrelse i Domsager efter henholdsvis den nugældende Lov og efter det foreliggende Lovforslag om Retsafgifter i Domsager m. m.

Saaledes foranlediget skal man tillade sig at bemærke, at Beregninger over Retsafgifternes Størrelse efter den nugældende Lov ikke kan foretages paa Grundlag af det i Bureauet beroende Materiale, da der bl. a. savnes Oplysning om Antallet af Anstaaende, men at det efter Statsrevisorernes Betænkning kan anføres, at Afgiften af „Retshandlinger“ i Finansaarene 1905-06—1909-10 gennemsnitlig aarlig har andraget ca. 300,000 Kr.

Derimod kan Bureauet yde visse Bidrag til en Opgørelse af Retsafgifterne efter det foreliggende Lovforslag, omend — som det vil fremgaa af det følgende — kun skønsmæssigt, idet Beregningerne, hvorved Femaaret 1906—10 er lagt til Grund, er foretagne paa følgende Maade:

De af Bureauet til Brug ved den forestaaende Publikation om den civile Retspleje udarbejdede Tabeller indeholder Angivelse af de inkaminede Sagers Antal og Værdi, opgivet efter Paastandene og grupperet efter Værdi med følgende Inddeling: For de ordinære Gældssager, Grupperne: Under 400 Kr., 400—1,000 Kr., 1,000—10,000 Kr. og 10,000 Kr. og derover; og for Vekselsager, Gæsterets- og Soretssager og københavnske Handelsretssager, Grupperne: Under 200 Kr., 200—1,000 Kr., 1,000—10,000 Kr. og 10,000 Kr. og derover; smaa Gældssager er alle under 200 Kr.; for de øvrige Sager er ingen Værdi anført. Da de ovenanførte Værdigrupper er betydelig mere omfattende end de i Lovforslagets § 6 benyttede, kan man ikke umiddelbart bringe samtlige foreslaaede Satser til Anvendelse, men har dels henført enhver af de statistiske Grupper helt til den Afgiftssat, som svarer til Gruppens Gennemsnitsstørrelse, dels kontrolleret denne mere summariske Beregning ved en Række Interpolationer. Afgiften i „andre ordinære Sager“ har man ansat til 15 Kr., i Sager efter Forordningen af 20. Oktober 1819 ligeledes til 15 Kr., i Tyendesager til 1 Kr. 50 Øre, i Paternitetssager til 0 Kr. og i andre private Politisager til 7 Kr. 50 Øre.

Det Beløb, der udkommer ved paa de nævnte Maader at multiplicere Antallet af Sager med de anførte Satser, skulde omtrentlig svare til den samlede Afgift, der betales ved Rettens Berømmelse af en Dag til Domsagens første Forhandling. Til Fastsættelse af Optagelsesafgiften har man som Holdepunkt kun haft Oplysning om, hvor mange Procent af de forskellige inkaminede Sager der indlades til Dom, og Optagelsesafgiften er sat til denne Procent af den første Afgift, uden at man har kunnet tage Hensyn til, at der mulig hæves flere af de mindre Sager end af de større eller omvendt, eller til, om Optagelsen sker paa Sagens første Tægtedag, jfr. Lovforslagets § 8.